fotbal

Echipele oaspete N-AU VOIE SĂ CÎȘTIGE?

Decanul antrenorilor noștri, antrenorul emerit Emerich Vogl, cere jucătorilor să se angajeze în jocurile returului cu toate resursele lor psihice și fizice. O dorință legitimă, desigur, dar oarecum gratuită, căci din păcate felul cum se desfășoară campionatul nostru divizionar nu garantează și nici nu favorizează măcar producerea unor jocuri de ridicat nivel calitativ. Dar să ne explicăm.

Este o realitate că echipele noastre aflate în deplasare joacă — în general — timid, sînt deseori demobilizate încă înainte de a intra pe teren, incapabile să-și apere șansele cu toate puterile. Din această cauză, multe jocuri constituie o simplă formalitate. Nici vorbă nu poate fi de angajament cu toate resursele jucătorilor.

Vinovate de această situație anormală sînt, în bună măsură, arbitrajele, peste orice măsură de indulgente cu echipele locale, ceea ce duce nu de puține ori la denaturarea rezultatelor. S-a creat la noi, în decursul anilor, o tradiție păgubitoare, în spiritul căreia este firesc ca arbitrii să favorizeze gazdele, lucru intrat adînc în conștiința publicului, încît orice arbitraj care s-ar abate de la această regulă apare ca un sacrilegiu, provocînd o stare de spirit cu totul nepotrivită desfășurării normale a jocurilor. Un public educat greșit de o generație de arbitri lipsiți de personalitate consideră ca un drept victoria echipei locale în jocuri pe teren propriu, indiferent de raportul de forțe real. Urmarea acestei situații este prezența de multe ori pur formală a echipei vizitatoare, jocurile desfășurîndu-se molcom, fără opoziție convingătoare, într-un ritm nepotrivit.

Teza aceasta ar putea părea hazardată dacă nu ar fi susținută și de unele cifre de statistică comparată.

Iată că în turul campionatului echipele noastre de primă divizie nu au reușit să culeagă decît 16 la sută din totalul punctelor posibile de cîștigat în deplasare, în timp ce în campionatele altor țări procentajul punctelor obținute pe teren străin se ridică la 30—40 la sută. În liga vest-germană, 33 la sută din punctele echipelor provin din jocuri pe teren străin. Situația din Franța este asemănătoare. În campionatul ungar procentajul este de aproape 40 la sută. La fel în Anglia și Spania. Acest lucru denotă că echipele noastre nu reușesc să cîștige decît un joc din 6—7 jocuri pe teren străin, în timp ce în alte țări echipele reușesc să cîștige un joc din 3 deplasări. Ni se pare că această situație de la noi constituie un motiv suficient pentru a descuraja echipele noastre să joace cu toată convingerea pe teren străin, contribuind în acest fel la denaturarea unui campionat care ar trebui să fie o probă de suprem efort competițional și prilej de continuă perfecționare pentru echipele noastre.

Dar efortul competițional determină în mare măsură efortul de pregătire. Or, o competiție disputată cu efort relativ redus își pune amprenta și pe intensitatea pregătirilor. În aceste condiții, nu este de mirare că jucătorii noștri nu au deprinderea jocurilor cu efort maximal, cum este necesar în toate întîlnirile oficiale internaționale.

Fac excepție, totuși, majoritatea meciurilor disputate în Capitală, unde echipele provinciale pot juca neinhibate.

A sosit poate momentul să se curme și această stare de lucruri. Nu este de tolerat de acum înainte denaturarea rezultatelor celei mai importante competiții naționale fotbalistice din cauza unor arbitri influențabili, lipsiți de personalitate, în cel mai bun caz incompetenți. Colegiul de arbitri trebuie să elimine din corpul de arbitri pe acei ce nu sînt în stare să asigure jocurilor o desfășurare normală. Să se deschidă porțile pentru arbitrii tineri după criteriul competenței și onestității, fără să fie nevoie ca aceștia să-și cîștige dreptul de a conduce jocuri de categorie superioară doar pe criteriul birocratic al stagiului.

Ce ar fi dacă federația s-ar decide — în această privință — să ia taurul de coarne? Este doar vorba de o problemă a cărei rezolvare nu necesită transformări organizatorice profunde, ci doar de puțin avînt și pasiunea de a înhala aer proaspăt. Fotbalul nostru ar profita foarte mult.

N. BRAȘOVEANU

MINI-STATISTICĂ

● În etapa a 18-a arbitrii au dictat trei lovituri de la 11 m, dar fotbaliștii noștri, nedezmințindu-se... au ratat două: Prepurgel (F.C. Argeș) și Balogh (Crișul). Și doar puțin a lipsit ca Lereter (U.T.A.) să nu fructifice nici el penaltyul acordat echipei sale, în meciul cu Steaua.

● Șase echipe nu au reușit să marcheze nici un gol: A.S.A., Jiul, Dinamo Bacău, Farul, Politehnica, Vagonul.

● Salturi neplăcute au înregistrat Politehnica (de la locul 3 la locul 6), Farul (10—14), A.S.A. Tg. Mureș (8—13).

● Din cele 16 echipe, doar 7 (U.T.A., „U" Craiova, Dinamo București, Jiul, Steaua, „U" Cluj, Crișul) au golaveraj pozitiv.

● Arbitrii celor 8 jocuri au totalizat 30 de stele, ceea ce reprezintă o medie de joc: 3,75 stele.

LA AL 500-LEA ARBITRAJ

Înaintea partidei „U" Cluj-Politehnica Iași, atmosferă festivă pe stadionul de la poalele Feleacului, datorită sărbătoririi unuia dintre cei doi arbitri de linie, bucureșteanul *Gheorghe Limona*, aflat în cariera sa, începută în 1953, la cel de-al 500-lea meci oficial.

În aplauzele asistenței, cele două echipe au oferit arbitrului flori, urîndu-i noi succese pe dreptunghiurile de iarbă... La rîndul său, Gh. Limona a dăruit căpitanilor celor două formații cîte o minge-amintire: lui Cîmpeanu, pe cea de la meciul R.P.B.—R.D.G. arbitrat (excelent) în februarie anul acesta, iar lui Cuperman, mingea de la recentul derbi, al campionatului iugoslav, O.F.K. Beograd—Dynamo Zagreb. Adăugînd felicitărilor primite pe cele ale redacției noastre, îi dorim arbitrului Gh. Limona numai izbînzi și numai... 5 stele!

Campionatul echipelor de tineret-rezervă

CLASAMENT

1	„U" Craiova	18	12	3	3	34—14	27		
2	Crișul	18	12	2	4	28—14	26		
3	A.S.A. Tg. M.	18	11	3	4	25—17	25		
4.	F.C. Argeș	18	9	5	4	19—15	23		
5.	Dinamo Buc.	18	10	2	6	28—19	22		
6.	Petrolul	18	9	4	5	23—16	22		
7.	Steaua	18	8	3	7	52—28	19		
8.	Dinamo Bc.	18	8	3	7	40—30	19		
9.	Rapid	18	8	2	8	26—25	18		
10.	Farul	18	8	1	9	21—17	17		
11.	„U" Cluj	18	6	4	8	22—31	16		
12.	U.T.A.	18	5	4	9	21—24	14		
13.	Progresul	18	5	2	11	22—37	12		
14.	Poli. Iași	18	5	2	11	19—39	12		
15.	Vagonul	18	3	3	12	18—37	9		
16.	Jiul	18	3	1	14	11—46	7		

O victorie de care ieșenii își vor aduce aminte mult timp: 2—1, la București, cu Steaua... În imagine, o secvență surprinsă de fotoreporterul nostru V. Bageac prezintă unul dintre ultimele atacuri disperate ale bucureștenilor la poarta lui Constantinescu. Dar oaspeții au plecat acasă cu două puncte „de aur"!!...

R. IONESCU DINTR-A XI-a

Pe foarte tînărul component al echipei Progresul (născut 1951) l-am găsit singur pe zăpada mocirloasă a acestui sfîrșit de iarnă, luptînd cu dinții strînși cu niște adversari nevăzuți.

— Radule, e minutul 90! De tine depinde soarta meciului, strigă de pe margine antrenorul Drăgușin (asta înseamnă că urmează ultima dintre cele zece curse, în plus, de la centru la „16 m" terminate cu șut la poartă), apoi către mine:

— În fiecare zi lucrează suplimentar la antrenament pentru îmbunătățirea trasului la poartă, a jocului cu capul, pentru dezvoltarea detentei și a forței, pe care le consider încă deficitare. Desigur că tinerețea îi dă posibilitatea unor serioase și continue îmbunătățiri și a indicilor de viteză (sub toate formele ei), a driblingului, a centrărilor, care sînt în momentul de față principalele lui atu-uri.

Radu Ionescu este elev în clasa a XI-a a liceului „Gh. Lazăr" și nu neglijează nici școala, gîndindu-se pentru viitor la Institutul politehnic. Despre felul cum se antrenează spune destul faptul că, la un singur antrenament pentru îmbunătățirea forței, ridică în medie 9 000 kg, luptîndu-se cu greutăți de 30—40 kg.

— De cînd joci fotbal, Radule?

— Progresul este singurul club la care am jucat; sînt aici de la 8—9 ani, deci am 9 ani de fotbal organizat. Primul antrenor — tov. Kluge, căruia îi port un respect deosebit — a fost un adevărat părinte, atît pentru mine cît și pentru Beldeanu, Petreanu (Rapid), Caniaro (A.S.A. Tg. Mureș), toți componenți ai actualului lot U.E.F.A.

Atît antrenorii cît și jucătorii îl îndrăgesc și îl ajută, în special „bătrînii" Oaidă și Matei, dar și Șoangher, Grama și toți ceilalți. Iar Radu este convins că numai jucînd foarte bine le poate arăta recunoștința sa.

D. GRAUR

ÎN PATRIA FOTBALULUI ȘI A CAMPIONATULUI MONDIAL (III)

● Școlile pregătesc jucătorii zilei de mîine ● Manchester — orașul celor două mari rivale ● Supervizorul Matt Busby și încălzirea lui Bobby Charlton

Răspunsurile au început să ne vină, unul după altul, la toate marile întrebări ce ne obsedau încă înainte de a pleca din țară. Demonstrația din Hyde Park fusese unul din ele. Pregătirea „Arsenalului" ne-a oferit al doilea răspuns edificator. Știam, acum, că perpetuarea unei tradiții de 900 ani vechime a mers mînă în mînă cu dorințele de înnoire, cu pasiunea crescîndă pentru fotbal, cu interesul și străduința pe care cei 800 de mii de jucători le depun în obținerea galoanelor consacrării în acest sport, cu transformarea însăși a plăcerii de a juca într-o autentică și sistematică acțiune de auto-depășire.

Mai doream să mergem, însă, pe firul acestui impresionant fenomen social pînă la izvoarele însești ale desăvîrșitei pregătiri de care dădeau dovadă jucătorii. Le-am aflat și pe acestea, atunci cînd am văzut că, spre deosebire de jucătorii consacrați, a căror pregătire nu depășește zilnic 90—100 minute, juniorii acelorași cluburi, ucenicii veniți de pe băncile școlilor, la cei 15 ani ai lor, au un regim cu totul special: ei se antrenează zilnic, cel puțin 150 minute (2 ore și jumătate), repartizate în lecții de tehnică și condiție fizică, desfășurate cu predilecție dimineața, dar și de pregătire tactică și exerciții de individualizare, timp de o oră, în toate după-amiezele. Nu mai punem la socoteală orele în care jucătorii adolescenți exersează singuri, cu aceeași mare, îndîrjită pasiune, spre a-și corecta unele deficiențe și a atinge un summum de perfecțiune la cele mai multe din execuțiile în care ei excelează. Tuturor acestor eforturi, metodic susținute, li se alătură documentarea făcută prin filme sportive, cu exemple din pregătirea și măiestria unor ilustri jucători din trecut și prezent.

Am izbutit să mergem chiar mai departe, la originile acestei bine îndrumate acțiuni de creștere a tinerelor talente. Datorită directorului tehnic, Allen Wade, care îndrumează, din partea federației engleze, toate problemele de instruire, am vizitat trei din cele 12.500 școli, în care fotbalul este trecut în programa cursurilor. Asistînd la „ora de fotbal", am admirat modul interesant, captivant chiar, în care se predă lecția sportivă elevilor, care vin în sala de gimnastică în echipament complet. Teoria este completată de exercițiile practice, elevii trebuind să răspundă, după fiecare execuție, la întrebarea: „de ce au făcut așa și nu altfel?"

Fiecare din aceste 12 500 de școli își organizează campionate proprii, cu echipe de cîte 5 jucători. Nici una din școlile avînd fotbalul ca materie de predare nu are mai puțin de 4—5 terenuri. Antrenorul regional al federației păstrează o permanentă legătură cu școlile respective, avînd dreptul de îndrumare și control.

La vîrsta de 15 ani, cînd elevul a terminat școala, execuțiile tehnice, ca și procedeele tactice nu mai constituie secrete pentru el. Clubul, care înregistrase în fiecare an, încă din timpul școlii, un număr de 30—40 de elevi cu reale aptitudini pentru fotbal, va prelua o parte din ei, la absolvirea cursurilor, făcînd contracte, cu asentimentul directorului de studii și al părinților școlarilor. Acești „ucenici" își vor continua urcușul pe scara măiestriei sportive, avînd toate condițiile asigurate în cadrul clubului: salarizare, hrană, pregătire pe terenuri reduse cu panouri de zid și de lemn, la care ei lucrează cu vădită plăcere și ambiție, ore întregi, în fiecare zi. Prin exerciții în 2—3 jucători se urmărește, acum, dezvoltarea rezistenței generale și specifice a forței și a vitezei, ca pentru unii care au depășit faza unei optime pregătiri tehnice. Dar intensitatea și numărul antrenamentelor sînt cu mult mai mari la echipele de juniori și tineret, decît la cele de seniori. Chiar simbătă, cînd au jocuri oficiale după-amiaza sau în nocturnă, jucătorii „schimbului de mîine" se antrenează circa 40 de minute, la ora 10 dimineața.

Dar și în celelalte școli de stat, fotbalul este unul din sporturile obligatorii, învățate, cu deosebire de la 11 ani în sus, nu numai în orele din program, dar și în cele după terminarea cursurilor zilnice, pe terenurile special amenajate ce le întîlneam pînă și în centrul marilor orașe și orășele pe care le-am vizitat sau parcurs. Sute de terenuri sînt înșirate, de altfel, de-a lungul șoselelor și căilor ferate care străbat insula britanică, înviorînd peisajul, dinamizîndu-l cu spectacolul totdeauna exuberant al micilor jucători, care pun aici în lumină vechiul adagiu latin: „mens sana in corpore sano".

Din acest uriaș rezervor al școlilor, care dau copiilor, de la început, acel plus necesar de disciplină, de bună conduită sportivă, dar, mai ales, îndrumarea serioasă, sistematică, la vîrsta fragedă, cea mai potrivită pentru însușirea corectă a mișcărilor și formarea reflexelor — își trage bogata lui sevă fotbalul englez.

Juniorul venit la club nu mai trebuie să învețe — la 15 ani — cum să dea cu piciorul în minge. Gîndiți-vă că numai un elev pe școală dacă va deveni fotbalist de performanță. Anglia poate avea, anual, 12 500 de virtuali Bobby Charlton, Jimmy Greaves, Hunt, Hurst, Ball și Best... Iar cu sistemul de depistare și creștere a acestor talenți juniori, prea puțini „se pierd pe drum", așa cum se întîmplă de obicei, în alte țări, unde procesul de urmărire a precocilor virtuoși nu-i condus cu tenacitatea care se pare că este specific... englezească.

La scurt timp după vizita făcută la Federația engleză de fotbal, ni s-a trimis la hotel programul amănunțit pe zile și ore, pe care secretarul general, Denis Follows, îl alcătuise pentru stagiul nostru în Anglia.

După „săptămîna Arsenal" (16—22 septembrie) urma „săptămîna Manchester" (23—29 decembrie), care includea, bineînțeles, vizitarea și cercetarea comună a celor două mari cluburi rivale din frumosul centru al industriei textile, chimice și metalurgice. Ele sînt: Manchester United și Manchester City. O rivalitate care, departe de a le despărți, le unește în stima întregului oraș, ca și în dificultatea de opțiune a suporterilor.

Există și un alt etalon care pune un semn de egalitate între ele: acela al valorii jucătorilor și al stimulării reciproce. În acele zile de sfîrșit de an, sezonul fotbalistic, în plină desfășurare, le asociase, oarecum, pe locuri nu prea strălucite: Manchester United pe locul 13 cu 22 de puncte din 22 partide jucate; Manchester City pe locul 16, cu 20 puncte din 23 partide jucate.

Prezenți la antrenamentele lui Manchester United, pe stadionul din apropierea portului, am putut urmări cum jucătorii, ajunși celebri în lumea întreagă, veneau cu mult înainte de ora fixată, în funcție de posibilitățile fiecăruia dintre ei de a face „încălzirea". De pildă, Stiles și Best au sosit pe gazon, gata echipați, cu o jumătate de oră înainte ca antrenorul să înceapă „lucrul". Aceasta, deoarece pregătirea pornea de la un alt nivel, care nu admitea nici o pierdere de timp. Însuși Bobby Charlton, „vulturul plesuv" al fotbalului englez, a sosit cu multe minute înainte de program, timp în care el a făcut 3 ture ale terenului...

Interesul pentru aceste ore de pregătire era și mai accentuat, cu cît în tribună se găsea și fostul manager al lui Manchester United, Matt Busby. El urmărea, acum, lecțiile de antrenament ca „supervizor", antrenor fiind R. L. Olive. Bătrînul Matt știa să măsoare totul cu simțul și perspicacitatea celui ce, după catastrofa de la München, a reușit să construiască din temelii o nouă echipă, pe care a dus-o pînă în pragul „Cupei intercontinentale".

Din cele două partide de campionat, pe care urma să le vizionăm în „cetatea bumbacului", am fost lipsiți de una din ele: Manchester United—Queen's Park Rangers nu s-a putut juca din cauza gerului cumplit ce se abătuse asupra părții vestice a Angliei.

În schimb, concurenta, Manchester City, a pierdut, pe teren propriu, meciul cu Everton (1—3), echipă în care strălucește un buchet de mari jucători (Hurst, Ball, Labone și noua stea care se ridică, Royle — golgeterul echipei sale).

Ceea ce am admirat în jocul echipei Everton a fost, în special, perfectul echilibru realizat între compartimente, ca fruct al unui nivel valoric egal al jucătorilor și al posibilității de substituire a apărătorilor plecați în atac, și al atacanților veniți în apărare. Deci, și această a doua săptămînă de studiere, la fața locului, a fotbalului englez, a fost plină de învățăminte asupra noutăților pe care cele două cluburi din Manchester țin să le pună în practică, spre a fi în pas cu vremea. Totul este făcut, însă, cu o pondere și o lipsă de ostentație cu care numai seriozitatea și perseverența britanică știu să pornească la drum.

Cornel DRAGUȘIN
antrenorul echipei Progresul

LOTO-PRONOSPORT

SUCCESELE BILETELOR SFERT LA LOTO

Ultimele rezultate ale tragerilor Loto au marcat un mare succes al biletelor sfert, atît la prima, cît și la a doua extragere.

Dintre ultimii mari cîștigători pe bilete sfert, citățm pe: Cazacu Catinca din comuna Șivița-Galați, care a cîștigat, la tragerea specială Loto a Mărțișorului, 200 000 lei la extragerea I, pe Brîncuși Petru, din Brăila — 96 356 lei (extragerea a II-a) și pe Puiu Ioan din Timișoara — 77 237 lei (extragerea I), ambii cîștigători la tragerea Loto din 14 martie 1969, precum și pe Stoeciu Vasile din București și Răsuceanu Dumitru din Băneasa, județul Ilfov, care au cîștigat la tragerea Loto din 28 februarie a.c., fiecare cîte 51 988 lei.

Iată cifre care demonstrează marile avantaje pe care le oferă participarea pe bilete sfert. Participînd pe bilete sfert puteți obține premii mari la tragerile Loto.

Nu uitați! Azi și mîine sînt ultimele zile în care vă mai puteți procura biletele pentru tragerea Loto de vineri 28 martie a.c.

● **Plata premiilor la concursul excepțional Pronoexpres din 23 martie 1969, se face astfel:**

În București, începînd de marți 1 aprilie 1969, prin casieriile proprii Loto-Pronosport;

În țară, începînd aproximativ de vineri 4 aprilie 1969, prin casieriile proprii Loto-Pronosport și prin mandate poștale.

● Tragerea Pronoexpres de astăzi va avea loc la București în sala Clubului Finanțe-bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI NR. 12 DIN 23 MARTIE 1969

Categoria I (12 rezultate): 17,5 variante a 7 857 lei; Categoria a II-a (11 rezultate): 281 variante a 549 lei; Categoria a III-a (10 rezultate): 2 620,5 variante a 88 lei.

Cadeții la înălțimea seniorilor

Desigur, atunci cînd s-a hotărît neparticiparea juniorilor români la „europenele" de judo din R. F. a Germaniei, s-a emis ca argument hotărîtor lipsa de experiență competițională a tinerilor noștri judoka, faptul că ei nu trecuseră încă prin examenul nici unui campionat național, principal „selecționer" al valorilor.

Acum, cînd asupra primei finale republicane a juniorilor a căzut cortina, nu puțini sînt, probabil, aceia care regretă absența noastră la această competiție internațională, susținînd — tardiv — că șansele judokanilor tricolori ar fi fost mari. Și, ceea ce-i îndrituiește să susțină aceasta, a fost valoarea întrecerilor din cele două zile ale finalei republicane desfășurate, la sfîrșitul săptămînii trecute, în sala Giulești. Într-adevăr, ne-a surprins nivelul superior și plin de promisiuni al pregătirii fizico-tehnice demonstrat de competitori, capacitatea lor de concentrare în concurs, disciplina care a dăinuit de-a lungul întrecerilor.

Deși aflați la prima lor competiție de amploare, mulți dintre juniorii noștri au arătat că au depășit stadiul primar al judo-ului, ei putînd oricînd să emită pretenții la unul din locurile ocupate azi de seniorii primei categorii.

Titlurile s-au împărțit între Capitală și provincie, patru revenind primei, trei celeilalte. Luînd însă în considerație primii trei clasați ai fiecărei categorii, descoperim un echilibru de forțe și mai evident: 11 locuri pentru București, 10 pentru provincie, ceea ce demonstrează — iarăși îmbucurător — că preocuparea pentru judo cunoaște zone din ce în ce mai largi. Cel mai bine s-au comportat elevii antrenorului Liviu Urmă (I.O.R.) și Bucur Ovidiu (Mediaș), laude, însă, merită cu toții.

Și acum, campionii naționali pe categorii: 56 kg: P. Spînu (Flacăra roșie); 63 kg: D. Hîrșan (Vagonul Arad); 70 kg: V. Blaga (I.O.R.); 75 kg: Al. Toth (Geamuri Mediaș); 80 kg: N. Gheorghe (I.O.R.); 85 kg: Th. Pop (Geamuri Mediaș); +85 kg: V. Aghinii (I.O.R.).

N. Mș.

Flori puține în zona primăvăratică de la Timișoara

Aproape 50 de sportivi din Oradea, Cluj, București, Cîmpia Turzii, Lugoj, Timișoara, Rm. Vîlcea, Baia Mare și Craiova și-au dat întîlnire în orașul de pe malul Begăi pentru a-și disputa dreptul de a participa la turneul final al campionatului republican individual de box. Dintre aceștia, foarte puțini au făcut, însă, dovada unor calități certe de boxeri, majoritatea limitîndu-se, la apariția în ring, la o luptă oarbă pentru victorie. Foarte sugestive au fost aprecierile făcute de cunoscutul antrenor **Marcu Spacov** (Steaua) privind comportarea sportivilor.

„Dacă la una din categoriile de greutate s-ar accidenta ambii sportivi din lot și ar trebui înlocuiți cu unul din boxerii din zona de la Timișoara, nu prea văd cine ar putea, eventual, îmbrăca tricoul echipei naționale: poate doar cocoșul **Aurel Dumitrescu** sau mijlociul **Alec Năstac**; în rest..."

Deci, sărăcie de elemente de perspectivă certă de progres, și acest fapt ar trebui să dea de gîndit antrenorilor. Nu am înțeles de ce unii antrenori au trimis în ring „pugiliști" care nu au nimic comun cu nobila artă: Dumitru Dănuleț, Ivan Nemeth, Gheorghe Diker, Marin Pavel, Aurelian Filișan, Constantin Ghinescu, Aurel Mușiu și Ion Drăghici. Au fost însă și unii boxeri care au probat calități evidente. De pildă, elevul antrenorului **Lucian Popescu**, cocoșul Aurel Dumitrescu, deși nerodat, poate face clipe grele chiar și lui Giju, sau Nedelcea. Ovidiu Gorea și Alec Năstac pot reveni în atenția selecționerilor, iar timișoreanul Gustav Schubert poate face față oricărui „greu" de la noi.

Arbitrii au avut destule probleme de rezolvat și au răspuns, în general, bine. **Ladislau Krauser, Puiu Dumitrescu, Iosif Ilievici și Nicolae Alcaziu au fost cei mai în formă, spre deosebire de Ioan Chendreanu** care nu a mai manifestat siguranța de altădată. Organizarea întrecerilor a fost bună, iar la sfîrșitul competiției, cei mai buni sportivi și antrenori au fost distinși cu diplome și medalii.

Paul IOVAN

Caruselul surprizelor

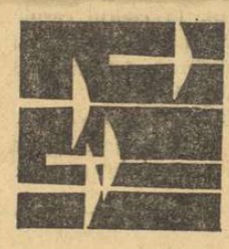

(Urmare din pag. 1)

timul act al întrecerii, ci împreună cu alți doi colegi de club, Petru Csipler și I. Moise. Este o altă performanță a antrenorului Al. Csipler. La o vîrstă la care alții trăiesc doar cu... amintirea unor rezultate, acest neobosit specialist — exemplu inegalabil de pasiune — dă la iveală și acum noi elemente de mare perspectivă. Clasament: **1. Aniculesei (Șc. sp. S. Mare) 5 v; 2. Fălticeanu (Univ. Buc.) 3 v; 3. Meleca (IEFS) 2 v; 4. Moise (Șc. sp. S. Mare) 2 v; 5. Csipler (Șc. sp. S. Mare) 2 v; 6. Jost (Cauciul Gh. Gheorghiu-Dej) 1 v.**

Oltenii nu vor să se dezică nici la juniori: ei și-au apropiat proba de spadă, printr-un foarte talentat reprezentant — **Adrian Cărămidă**. Spadasinul de la Electroputere a cîștigat foarte ușor finala, fără nici o înfrîngere. Doi dintre finaliștii de anul trecut, Viorel Ștefănescu și Gh. Gaidaruc, s-au clasat după învingător. Surpriza cea mai mare a însemnat-o eliminarea, în semifinale, a lui Zidaru, care — după cîștigarea a două concursuri anterioare, la București, se anunța principal protagonist... Clasament: **1. Ad. Cărămidă (Electroputere Craiova) 5 v; 2. V. Ștefănescu (Dunărea Gl.) 4 v; 3. Gh. Gaidaruc (Cl. sp. șc.) 3 v; 4. P. Szabo (CSM Cluj) 2 v; 5. E. Zanea (Univ. Buc.) 1 v; 6. O. Popa (Cl. sp. șc.) 1 v.**

O notă bună pentru antrenorul I. Halmaghi care, iată, și în acest an, dovedește că știe să formeze spadasini, chiar la nivelul unui club — Clubul sportiv școlar — care nu strălucește la capitolul condiții materiale.

Campionul de anul trecut la sabie, clujeanul **Ionel Pop** s-a... repetat: deci, campion al țării și în acest an, după un baraj (5—2) cu Corneliu Marin III, reprezentant al Viitorului. De notat faptul că antrenorul Lucian Glișcă a avut, în finală, nu mai puțin de 4 trăgători — în afara lui Marin III, pe Oancea, Dobre și Costache II. Un alt antrenor tînăr, care începe să rupă barierele anonimatului. Clasament: **I. O. Pop (CSM Cluj) 4 v d.b.; 2. Marin III (Viitorul) 4 v d.b.; 3. Em. Oancea (Viitorul) 3 v; 4. St. Dobre (Viitorul) 2 v; 5. M. Costache II (Viitorul) 2 v; 6. I. Dinu (Univ. Buc.) 0 v.**

În final, o subliniere: la sabie și la spadă, premiile au fost decernate de maeștrii emeriți ai sportului Olga Szabo și Iuliu Falb. O frumoasă inițiativă a federației, apreciată prin ...aplauze de către cei mai mici scrimeri ai țării.

ÎNTRECERILE PENTRU DESEMNAREA FINALIȘTILOR

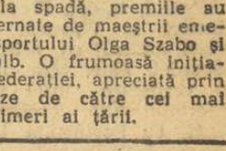

GRECO-ROMANE

BAIA MARE. — La „zona" din orașul nostru au participat 70 de luptători din județele Mureș, Brașov, Satu Mare, Cluj, Bihor, Harghita și Maramureș. Nu s-au prezentat la întreceri reprezentanții județelor Sălaj, Covasna și Bistrița-Năsăud. De remarcat faptul că o serie de meciuri au fost de un bun nivel tehnic, meciuri în care promotorii au fost tinerii. Reuniunile au fost dominate de brașoveni, care au cucerit cele mai multe locuri I. Iată cei calificați pentru finale: 48 kg — **G. Pop** (Brașov); 52 kg — **E. Dorjanschi** (Bihor); 57 kg — **Al. Szabo** (Bihor); 62 kg — **I. Mathe** (Mureș); 68 kg — **Al. Toth** (Brașov); 74 kg — **I. Moca** (Bihor); 82 kg — **Gh. Cerei** (Brașov); 90 kg — **M. Roth** (Brașov); 100 kg — **I. Cuc** (Satu Mare); +100 kg — **I. Herman** (Brașov) și **S. Szasz** (Bihor).

O notă proastă pentru sportul luptelor din județul Maramureș, care a fost reprezentat doar de trei sportivi și aceștia lipsiți de îndrumarea unui antrenor. (**T. TOHĂTAN** — corespondent principal).

RĂDĂUȚI. — În sala Casei de cultură din localitate s-au întrecut sportivi din opt județe. S-au evidențiat, în mod deosebit, următorii: **N. Bălan** (ASA Bacău) — 48 kg; **A. Sandragan** (Dunărea Galați) — 68 kg; **A. Fluture** (Iprofil Rădăuți) — 74 kg și **I. Panait** (Dunărea Galați) +100 kg — cîștigători la categoriile respective. S-au mai calificat: **I. Harasiliuc** (Rădăuți) — 52 kg; **G. Grecu** (Galați) — 57 kg; **A. Văcăreanu** (Rădăuți) — 62 kg; **L. Eizic** (Rădăuți) — 82 kg; **A. Bucov** (Galați) — 90 kg și **M. Covătaru** (Rădăuți) — 100 kg. (**I. POPESCU** — corespondent).

CRAIOVA. — Dintre cei 73 de luptători din județele Alba, Mehedinți, Deva, Timiș, Caraș-Severin, Olt, Arad, Sibiu și Dolj s-au calificat următorii: (48 kg) — **I. Stoica** (Dolj); **A. Meszaros** (Arad); (52 kg) — **C. Nistor** (Timiș), **D. Calotă** (Dolj); (57 kg) — **N. Nebunu** (Dolj), **P. Pascu** (Arad); (62 kg) — **I. Popa** (Dolj), **C. Virtosu** (Timiș); (68 kg) — **P. Popescu** (Timiș), **C. Sabovici** (Olt); (74 kg) — **M. Burlan** (Dolj), **P. Cirtoc** (Timiș); (82 kg) — **T. Pantelimon** (Deva), **A. Bărăitan** (Dolj); (90 kg) — **C. Boteanu** (Timiș), **A. Sandu** (Dolj); (100 kg) — **M. Mușneag** (Arad), **A. Șulea** (Timiș); (+100 kg) — **C. Bușoi** (Dolj), și **R. Codreanu** (Arad). (**ȘT. GURGUI** — corespondent principal).

PITEȘTI. — S-au remarcat reprezentanții județelor Constanța, Tulcea, Argeș și Prahova. Slab s-au comportat sportivii județelor Dîmbovița, Ialomița, Teleorman și Vîlcea. Cîștigători (în ordinea categoriilor): **I. Gibu** (Pitești), **I. Vrabie** (Sinaia), **G. Feodorov** (Tulcea), **M. Văcăroiu** (Pitești), **M. Bolocan** (Pitești), **N. Sava** (Mangalia), **D. Bacola** (Tulcea), **Al. Frujină** (Pitești), **C. Crătea** (Mangalia) și **T. Boscenko** (Tulcea). (**I. FEȚEANU** — corespondent principal).

LIBERE

TG. MUREȘ. — Au fost prezenți 87 de sportivi din opt județe. Partidele au fost dominate de brașoveni, care s-au calificat în număr mare pentru ultima confruntare a campionatului. Primii clasați pe categorii: **I. Vlădescu** (Brașov), **Șt. Varadi** (Satu Mare), **Gh. Stan** (Satu Mare), **Gh. Paraschiv** (Brașov), **I. Bărbătei** (Brașov), **L. Ambruș** (Brașov), **Șt. Tampă** (Brașov), **I. Laszlo** (Odorheiul Secuiesc), **A. Balogh** (Satu Mare) și **G. Banyai** (Cluj). (**I. PAUȘ** — corespondent principal).

SUCEAVA. — Sala de sport din localitate a găzduit timp de două zile partide interesante, de bun nivel tehnic. Luptătorii din Galați au fost în formă deosebită, cucerind cele mai multe locuri I. Primii clasați: **I. Ursu** (Galați), **M. Cluciu** (Brăila), **C. Pătrașcu** (Bacău), **I. Neicu** (Galați), **P. Poalelungi** (Galați), **M. Țigănaș** (Iași), **V. Iorga** (Brăila), **N. Burgaza** (Galați), **I. Teodoru** (Galați) și **E. Panait** (Galați). (**C. ALEXA** — corespondent principal).